

Beszámoló a Móra ballagásról

2020. június 19-én 17 órától búcsúztunk a Móra iskola végzős diákjaitól. Különlegesen zárult a tanév, különleges volt a ballagás is. Iskolánk igyekezett minden előírást betartva, de a hagyományainkat megőrizve meghitté varázsolni a két búcsúzó osztály ballagását.

Hosszú egyeztetések után iskolánk díszterme lett az ünnepélyes ballagás helyszíne. Dél előtt a búcsúztató hetedik évfolyamosok feldíszítették a termeket, virágszirmokkal borították a folyosókat. Tel-

jes pompájában tudta várni a csendes épület a csodálatos ballagási ruhában érkező búcsúzókat, akik meghatódva vonultak végig diákként iskolájuk folyosóján.

A díszterembe érkezve iskolánk zászlóját ünnepélyesen átadták az elköszönő nyolcadikosok a leendő nyolcadikosoknak. Az ünnepi köszöntők, a búcsúztató beszéd és vers, valamint a nyolc éven keresztül kiemelkedő teljesítményt nyújtó diákok méltatása és jutalmazása következett. A díjakat iskolánk vezetője

Mislovics Andrea, és városunk alpolgármestere, Simon Zoltán adta át.

Ezután két kiemelkedő nyolcadikos diák, Kondás Kira és Tóth Eszter méltatta az iskolánkban eltöltött hasznos diákéveket, majd minden elköszönő tanuló fehér rózsaszállal köszönte meg szüleinek, hogy Mórás diákok lehettek.

Az ünnepélyes hangulat tovább fokozódott, a meghatódott búcsúzó leballagtak a díszudvarunkra, és a már iskolánkban hagyományá vált lufiengedés következett.

Ezzel zárták diákéveiket a 8. a osztályosok Zsadányi Jánosné Ildikó néni vezetésével és a 8. b osztályosok Incze Mihály tanár bácsi irányításával.

Az udvaron állva szervezőként vártam a búcsúzás végét, néztem az egymásba kapaszkodó diákokat, s őszintén igaznak éreztem Kassák Lajos szavait: „*Aki elment, az elment, de aki egyszer nálunk volt, az többé sohasem mehet el tőlünk egészen.*”

Dr. Tóthné Sándor Györgyi,
a szervezők nevében

„Az élet szólít, menni kell...”

„Elszállnak gyorsan a szép diákévek.
Észre sem veszed, s kézen fog az élet.”

2020. június 20-án ünnepeltünk. Ünnepeztük azt, hogy nyolcadikos diákjaink életének egy jelentős szakasza lezárult. Véget ért nyolc év. Ezen évek alatt rakták/raktuk le azt az alapot, amelyre a következő esztendőkből csodálatos felépítményt tehetnek.

Hiszem, hogy mindannyian okkal érkeztünk erre a világra; hogy minden életnek célja van. Ezt megtalálni igen szép feladat. Nyilván, ehhez fontos, hogy a tudást, melyet az általános iskolában szerezték búcsúzóink, gyarapítsák tovább új intézményükben, legyenek kitartók, elszántak, hogy mindegyiküknek sikerüljön megérkezni oda, ahová vágyai vezérlik.

S milyen jó lenne, ha közben lenne idejük „nevetni, mert ez a lélek legszebb ze-

néje; olvasni, mert ez a bölcsesség alapköve; dolgozni, mert ez a siker ára; játszani, mert ez az örök ifjúság titka; szeretetet adni, mert gyógyítja azt is, aki adja, és azt is, aki kapja; egy pillanatnyi mosolyra, mert ez az arc legszebb ékszerre; néhány kedves szóra, mert ezzel egymás számára könnyebbé tehetjük az életet.”

S mennyire örvendetes volna az is, ha sosem felednék Kalkuttai Teréz anya bölcs figyelmeztetéseit:

„Az élet egyetlen esély – vedd komolyan!

Az élet szépség – csodáld meg!

Az élet boldogság – ízleld!

Az élet álmom – tedd valósággá!

Az élet kihívás – fogadd el!

Az élet kötelesség – teljesítsd!

Az élet játék – játszd!

Az élet vagyon – használd fel!

Az élet szeretet – add át magad!

Az élet titok – fejszd meg!

Az élet ígéret – teljesítsd!

Az élet szomorúság – győzd le!

Az élet dal – énekelj!

Az élet küzdelem – harcold meg!

Az élet kaland – vállald!

Az élet jutalom – érdemeld ki!

Az élet élet – éljed!”

Mindannyiunk nevében kívánom: elballagott diákjaink lassanak sokat, tekintsenek messzire, hogy jóságban, erkölcsben, lelki nemességben, hitben embertársaik előtt járjanak!

„Isteniünk, tekints le rájuk!

Ne járjanak melegek nélkül!

Légy nekik hű menedékül!

Új utakra indul a lábuk.

Vigyázz rájuk, könnyörülj rajtuk!

Légy örök Napjuk, védő pajzsuk!

Oltalmad nélkül nincs biztonság.

Meleged nélkül nincs élet.

Ölelje át őket a fényed!”

Nyustiné Nagy Mariann

A természet lehetőségei természetesen

A digitális munkarend alatt nagyon jó ötlet valósult meg Kranyikné Gyuró Erzsébet tanárnő kezdeményezésére. Projektmunka készítésére invitálta a Mórás tanítványokat. Felhívásában kiemelte, hogy mi is kaphatunk valamit a természettől, de ahhoz egy kis munka és rendszeresség is szükséges. A kertészkedésre gondolt.

Már több fotósorozat is bemutatta a projekt sikerét, hiszen volt, aki palántát

ültetett és nevelt, volt, aki gyomlált és kapált, volt, aki öntözött és persze volt, aki befőzött és a finom házi lekvár elkészítésében működött közre.

A fáradságos munka közepette is látszik a diákjaink arcán a mosoly, az elégedettség, mivel tudják, hogy a növekvő növények, a bő termés a gondos tevékenységük eredménye.

Köszönjük Tanárnő útmutató munkáját.

